

Sokaklardaki Kimseler

Kar Sokağında bir akşam üstüydü. Hiçbir zaman ev olamamış çarpık gecekonduarın arasında gezen yaşlarını alamamış yaşlılar, koşturan hiçbir zaman çocuk olamamış çocuklar, bağırın incecik kollarında kilolarca süt taşıyan hiçbir zaman anne sütünü tadamamış satıcılar, etrafında cılız kedilerin hevesle beklediği kendi kestiği eti yiyememiş kasap ve hayatlarını kazanamayıp oyunlarda kazanmak için bütün günlerini harcayan insanlarla dolu bir kıraathane vardı. Bulut Kıraathanesi, mahallenin tek kıraathanesiydi. Kıraathaneyi yetmiş bir yaşındaki Sadi yönetiyor, on altı yaşındaki torunu Bulut da çay servisi yapıyordu. Her sabah sekiz buçukta açılır akşam ezanıyla kapanırdı. Yandaki gecekonduya yaşayan, her sabah aynı saatte tekerlekli sandalyesiyle sokağa inerek kedilere yemek veren orta yaşlarda bir kadın vardı. Mahalledeki herkes birbirini tanırdı ancak bu kadının kim olduğunu kimse bilmezdi çünkü kadın konuşmuyordu. Hakkında bildikleri tek şey kadının sürekli nar yemesi ve Bulut'un yaşlarında bir oğlu olmasıydı. Oğlu da hiç konuşmazdı hoş sokağa çıkar diğer çocuklarla oynardı ama çok çekingendi, sürekli mahalledeki onlardan yaşça daha büyük çocuklar tarafından dövülürdü. Elleri ve üstü hep kırmızı lekeliydi. Herkes onun psikopat olduğunu düşünürdü. Saatlerce kedilerin başında oturup onları sever okşardı diye kedileri yediği bu yüzden ellerinin ve üstünün kan lekesi olduğunu düşünüp döverlerdi.

Yine kıraathaneyi sekiz buçukta açacakları sırada Bulut'un dedesi Sadi evde ilaçlarını unuttuğunu söyleyip Bulut'a hareket etmeden orada beklemesi gerektiğini ve hemen döneceğini söyledi. Bulut olgun bir çocuktuk, annesi o henüz dört yaşındayken ölmüş, babası ise onu dedesine bırakıp terk etmişti. Bulut kadının kedilere mama verişini ardından durup sakince narını yiyişini izledi. Kadın bir anda tekerlekli sandalyesini Bulut'a çevirdi ve ona eliyle gel işareti yaptı. Bulut her ne kadar tereddüt etmiş olsa da merakına ve heyecanına yenik düşüp kadının yanına gitti. Kadın Bulut'un avcunu açtı ve içine dokuz adet nar tanesi koydu. Ardından onu beklemesini belirten bir işaret yaptı ancak tam o sırada dedesinin geldiğini gören Bulut koşarak kıraathaneye geri döndü narları da bir peçeteye sarıp paltosunun cebine attı. Kadın gitti mi diye kontrol etmeye çıktı ve kadının orada olmadığını gördü. "Bulut, paşam benim iki çay ver bakalım abilerine" mesaisi başlamıştı koşarak içeri gidip işine geri döndü. Saat sekizdi artık evlerine geri dönebilirlerdi, çok yorgun ve açtı bir an önce ekmeğe salça sürmeyi düşünüyordu ağzı sulanmıştı, birden aklına cebine koyduğu nar geldi. Dedesini kaldırım kenarında oturup beklerken peçeteyi çıkardı ve narı incelemeye başladı tam kalkacakken yanında kadının oğlu Ezel'i gördü. Ezel hafifçe gülümseyerek selam verdi ve ona narları nereden bulduğunu sordu. "Sabah annen vermişti, herhalde canımın çekmiş olabileceğini düşündü çok teşekkürlerimi ilet narı çok uzun zamandır yemiyordum." "Anlamını biliyor musun?" "Nasıl?" "Anlamını biliyor musun?" "Neyin?" "Narın işte." Bulut ne olduğuna anlam veremeyerek şaşkın bir şekilde Ezel'e baktı. "Bir söylentiye göre Havva'nın yediği bahsedilen elma aslında narmış ve düştüğümüz bu cehennemden kurtulmanın tek yolu da bütün nar çekirdeklerini bitirmekmiş." "Annenin kavuşmak istediği biri mi var?" "Bu nereden çıktı şimdi." "Sürekli nar yiyor." "Hayır ne alakası var biz nar yemiyoruz sen kafayı yemişsin iyice bu sadece bir efsaneydi ama anlaşılın sen de diğer aptal çocuklar gibiymişsin dediklerimi hemen çarpıttın ve ben ve ailemi yine manyak yerine koydun hepimizden nefret ediyorum!" "Ezel bekler misin ben sadece merakımdan sormuştum özür dilerim." Cevap gelmedi çocuk koşarak uzaklaşmıştı. Bulut bütün gece akşam yaşadığı olayı

düşündü ancak işin içinden çıkamayınca yattı ve uyudu. Bir sonraki sabah yine saat sekiz buçukta kiraathanenin önünde kadını gördü bu kez gizlice dışarı çıkıp izlemeye başladı kadını, kadın bunu fark etti ve yanına hızla yaklaştı. Bulut'un avcunu açıp içine dokuz adet nar tanesi bıraktı. "Neden sürekli dokuz tane veriyorsun bir anlamı mı var?" dedi. Kadının gözleri sonuna kadar açıldı ve çığlık atmaya başladı kucağında tuttuğu narı kafasına vuruyordu ve teninden akan kanla karışan narın taze ekşi kırmızı suyunu yüzünün her yerine delilercesine sürmeye başladı hala daha çığlık atıyordu ve ağlıyordu. Bütün mahalle etraflarına toplanmıştı. Kadın sakinleşti ve ağlayarak narın hepsini ağzına sokmaya çalıştı hepsini yiyordu delilercesine yiyordu. Kalabalık dağılınca Bulut'a döndü ve "babam" dedi sonra evine geri döndü. Kadın ilk defa konuşmuştu ve babam demişti. Bulut koşarak her yerde Ezel'i aradı. Tam üç saattir yağmurun altında onu arıyordu ama bulamamıştı. Sonra birden aklına kasabın arkasında olabileceği geldi ve hemen oraya gitti. Yanılmamıştı, her tarafı kırmızı lekeler içinde yere yatmış kedileri seviyordu. "Ezel" "Git buradan, özür dilemek zorunda değilsin." "Özür dilemeye gelmedim." Ezel durdu ve hiçbir duygu belli etmeyen bir ifadeyle Bulut'a baktı. "Ne için geldin?" "Babam hakkında." Ezel doğruldu panik yaptığı bakışlarından anlaşılıyordu. "Babam hakkında ne?" "Sabah annemle olanları biliyorsun zaten kriz geçirdikten sonra bana "babam" dedi ve gitti sürekli dokuz adet nar veriyor ve sürekli kiraathanemizin önüne geliyor. Senin bir şeyler biliyor olabileceğini düşündüm ama bunlar sadece bir tesadüfen ibaretse de çok özür dilerim lütfen bana her şeyi anlat söz veriyorum sana zarar vermeyeceğim." Bir süre sessizlik oldu. "Peki, sana olayları benim bildiğim kadarıyla anlatacağım." Bulut şimdi duyacaklarını duymaya hazır mıydı bilmiyordu ama duyması gerekiyordu. "Benim annem bir yazar, hiç konuşmaz ama hep yazar sürekli yazar ve nar yer. Geçen kış annemin neden bu kadar nar yediğini çok merak etmiştim ve evdeki annemin eski bilgisayarından araştırmak için girmiştim. Evet evde bilgisayarımız var ama annem tek mal varlığımızın bu olduğunu söyleyip hiçbir zaman atmayacağımızı söylemişti. Bilgisayara girdiğimde tuhaf bir dosya gördüm ve tıkladım kapak fotoğrafında nar vardı sonuç olarak. Narlar hakkında bilgi almak için tıkladığım bu dosyada annem hayat hikayesini ve babamın ölümünü yazmıştı." "Peki bunun benim babamla ne ilgisi var?" "Anlatacağım lütfen sabırlı ol. Annem babama henüz daha on dört yaşındayken bu mahallede aşık olmuş ilk. Beraber büyümüşler bu sokaklarda, oyunlar oynamışlar hikayeler oluşturmuşlar. Sonra babam bir gün bir kadınla tanışmış ve hemen ardından evlenmişler. Çocukları bile olmuş ama annem babamı hiç unutmamış. Kadın babamın çocuğuna hamileyken annem her şeyini değiştirerek kim olduğunu çok iyi gizleyerek babamdan hamile kalmış ve beni doğurmuş. Annem ben doğduğumda babama beni göstermiş ama babam inanmamış kendi çocuğu olduğuma. Annem de babamı elde edebilmek için daha çok yazmaya başlamış günlerce uyumayıp senaryolar hikayeler yazmış ve o dönem bunlar çok satmış eline çokça para geçmiş. Babamın karşısına sağlıklı ve elinde parayla çıkınca babam da diğer ailesindeki parasız sağlıklı çelimsiz karısını ve çocuğunu bırakmış ve bizi seçmiş. Evet maalesef bu durumdaki diğer aile sen ve annem oluyor özür dilerim bu şekilde söylemek istemezdim gerçekten." Bulut ağlıyordu ama güçlü durmaya çalışıyordu. "Devam et lütfen önemi yok zaten. Sadece bitirmeni istiyorum." Ezel derin bir iç çekti.

"2 Mart 2002 gecesi, babam uzun zamandır eve hep geç geliyordu ve geldiğinde de bizi dövüyordu. Annem çok mutsuzdu. Babamın diğer ailesiyle olduğunu düşünüyordu ve kafayı yemişti o kadından ve çocuktan kurtulması gerekiyordu. Eline kasap bıçağını aldı ve evlerine girdi, babam oradaydı. Annem yanılmamıştı. Sen içeride uyurken annem de salonda nar ayıklıyordu, annem bir anda "Aptal kadın senin yüzünden!" diye bağırdı ve bıçağı anneme doğru savururken babam annemi geri çekti. Annem debeleniyordu ve bıçağı sağa

sola savuruyordu çığlıklar atıyor, bağırıyor, ağlıyordu. Annem iyice kontrolünü kaybetmişti. Tam o sırada sen geldin ve annen gelen sesle birlikte korkuyla sana bakarken annem anneni büyük bir hızla kalbinden bıçakladı. Annen gözünün önünde elinde kalmış narla birlikte yere yığıldı, nar parçalandı ve kırmızı taze suyu annenin kanına karıştı. Babam olayın şokuyla önce eski karısına bakmaya başladı daha sonra ağlayarak sana sarıldı en son kendisine takıntı derecesinde aşık olan karısına baktı ve en son “arkanda bıraktığın nar taneleri kadar özgürlüğe yakınsındır” diyip kendini hiçliğe bıraktı. Tarih 02.03.2002 rakamları topladığımız zaman 9 sayısını elde ediyoruz annem o günden beri takıntılıymış meğersem narlara ve dokuz sayısına. zgrlğne babama ulaşmak için de dünyadaki bütün nar tanelerini bitirmeye alışıyor. Krizler nöbetler geçiriyor ben nar yemeyi reddettiğim zaman bağırmaya ıldırmaya başlıyor ve her yerime yüzüme, üstüme narı sürüyor zorla yediriyor zehirlenecek kadar fazla nar yiyor. Annem çok hasta anlayacağın. Seninle bir gün bunları konuşacağımızı hiç düşünmemiştim kardeşim.Sana kardeşim diyebilir miyim yani sakıncası yoksa?” “Desen ne değişir ki zaten bizler Kar Sokağı çocukları, kimsesizler arasında birilerinin kimseleri olmaya çalışan kimselerden ibaretiz yalnızca.”